

عنوان مقاله:

بینش اسطوره‌ای در آثار داستانی بلقیس سلیمانی

محل انتشار:

پژوهشنامه ادبیات داستانی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

علی تسلیمی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

فرزانه مونسان - دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه گیلان، گیلان، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهم‌ترین مسائل ادبی چند دهه اخیر ایران، چاپ رمان‌ها و داستان‌های زنان است. این آثار گاهی با رویکردی فمینیستی و کاربرد پررنگ اسطوره‌های مؤنث، اوضاع جدیدی را نشان می‌دهد. بلقیس سلیمانی از جمله زنان داستان‌نویس است که در داستان‌های خود از اسطوره بهره فراوانی برده‌است. پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی و مرور بر همه آثار بلقیس سلیمانی در پی تحلیل چگونگی و دلایل بازسازی و بازآفرینی مضامین و روایت‌های اسطوره‌ای در آثار این نویسنده زن معاصر است. پس از تأمل در داستان‌های سلیمانی، این نتیجه حاصل شد که او از اسطوره‌ها و کهن‌الگوها به شیوه‌های گوناگون و البته با هدف اجتماعی بهره می‌برد. وی در نشان دادن بی-سامانی شخصیت‌های داستانی که نسخه‌ای از افراد جامعه‌اش هستند و نیز برای مبارزه با فرهنگ زن‌ستیز جامعه مردسالار، احساس مسئولیت می‌کند و اسطوره‌پردازی را چون ابزاری برای دفاع از هویت زنان و بیان اهداف و خواسته‌های خویش برمی‌گزیند که بسامد اسطوره‌هایی چون گیاه پیکری زنانه، باروری و آنیما و آنیموس در آن‌ها بسیار است.

کلمات کلیدی:

ادبیات داستانی، زن، اسطوره، بینش اساطیری، بلقیس سلیمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1155443>

